

Ikrane Kastit is co-coördinator van Uit De Marge en zij is gepassioneerd door het thema gender. Uit De Marge is het netwerk voor jeugdwerk en jeugdbeleid met kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties.

In het boek 'Macht in vraag gesteld' gaat Uit De Marge dieper in op de ontstaansgeschiedenis en het belang van meisjeswerk.

uitdemarge.be/webshop/macht-vraag-gesteld-boek

Vroeger werd er niet alleen gefocust op het individu, maar ook op de groep. Het was duidelijk dat individuele problemen van vrouwen vaak een gevolg waren van de manier waarop de maatschappij georganiseerd was en om die te veranderen, verenigden we ons. Dat heeft net een sterk emancipatorisch effect gehad.

Nu lijkt het dat meisjeswerkingen louter ontstaan zijn voor kinderen en jongeren met een migratie- of moslimachtergrond. Dat lijkt dan bijgevolg reden genoeg om ze als problematisch te zien; hoewel dit net het belang van deze plekken aangeeft. De negatieve focus op migratie en islam doet de nood tot veilige plekken net stijgen.

Het zijn plekken waar meisjes zich veilig voelen, waar ze kunnen uitwisselen, waar ze vaardigheden ontwikkelen, waar gewerkt kan worden aan rolpatronen, stereotypering en seksualiteit. En plaatsen waarin ook hun ouders en de omgeving vertrouwen hebben. Een plaats waar er bovendien samengewerkt wordt in de strijd tegen de ongelijkheid waarin meisjes in een maatschappelijk kwetsbare situatie opgroeien. En dat vanuit het kruispuntdenken, want de meeste meisjes begeven zich op verschillende kruispunten – bijvoorbeeld een migratieachtergrond, in armoede leven en vrouw zijn – waardoor ze achterstelling en discriminatie meemaken. Zowel in ondersteuning als in politiserend werken moet dat aan elkaar gekoppeld worden.

Meisjeswerkingen blijven een belangrijke plek voor veel meisjes, ik ben er zelf het product van. De kracht ervan mag niet onderschat worden!

“NIEMAND STELT ZICH VRAGEN BIJ JEUGDWERKINGEN DIE ALLEEN JONGENS AANTREKKEN”

IKRANE KASTIT – UIT DE MARGE

Negen jaar was ik toen mijn zus en ik kennismaakten met de meisjeswerking van Kids vzw (het huidige Kras Jeugdwerk) in Borgerhout. Heel wat meisjes uit diverse wijken spraken af om samen naar de werking te gaan. Het was onze werking, onze tweede huis. Zonder ouders, leerkrachten of jongens, waar we konden lachen en roddelen, van gedachten wisselen en activiteiten organiseren.

Onze jeugdwerksters waren vertrouwensfiguren bij wie we met vragen, maar ook voorstellen terechtkonden. Voor ons was de meisjeswerking een plek waar we vrij waren. We hoefden niet op te letten voor wat we zeiden en kregen geen vragen zoals: “spreken jullie ouders thuis Nederlands?”. We amuseerden ons, wisselden uit over dagelijkse dingen en giechelden als het over de jongens van De Kluis (de jongenswerking ernaast) ging.

De meisjeswerking is een plek die mij gevormd en versterkt heeft. Toen ik bij Uit De Marge het Lerend Netwerk Meisjeswerk kon overnemen, heb ik dan ook geen moment getwijfeld. Meisjeswerk is versterkend, zeker voor meisjes die maatschappelijk kwetsbaar zijn. Zij worden in groep empowered in een omgeving waar ze zichzelf kunnen zijn. Van daaruit kunnen ze ook de samenleving mee veranderen. Er zijn verschillende soorten: werkingen met tienermoeders, nieuwkomers, generatiearmen of meisjes met een migratieachtergrond ... Mijn werking bestond vooral uit meisjes van Marokkaanse afkomst met wie ik in mijn vrije tijd regelmatig afsprak. Gemeenschappelijke ervaringen, drempels en uitdagingen zijn erg belangrijk. De meisjes begrepen dat ik voor het donker thuis moest zijn. En ook zij hadden leerkrachten die vreemde vragen stelden over onze af-

komst en we toonden begrip als we maar met een beperkt budget op stap konden.

Vandaag spelen meisjeswerkingen nog steeds dezelfde rol. Meisjeswerkers en meisjes hebben het over dezelfde motieven, maar het verschil nu is dat de werkingen zelf onder druk staan en worden afgeschilderd als segregatie. Niemand stelt zich vragen bij jeugdwerkingen die alleen jongens aantrekken, voetbalploegen met enkel jongens of chiro- en scoutsverenigingen met een meisjeswerking. Als meisjes in maatschappelijk kwetsbare posities zich echter organiseren, dan voeren sommige beleidsmakers plots de strijd tegen segregatie. Vreemd vind ik dat, gezien de strijd voor vrouwenrechten voorbereid en uitgevoerd werd in meisjes- en vrouwenorganisaties, de plaats waar ook de pioniers van de vrouwenhulpverlening gevormd zijn.